

KONKURENTSIAMET

Kliimaministeerium
Suur-Ameerika 1
10122 Tallinn
E-post: info@kliimaministeerium.ee

Meie 16.02.2024 nr7-12/24-0046-091-1

Koopia: Justiitsministeerium, e-post: info@just.ee

Ettepanekud kaugkütteseaduse muutmiseks

11.02.2003 jõustus kaugkütteseadus (KKütS)¹. Soojuse hinnaregulatsiooni puudutavad KKütS-i muudatused seonduvad 01.11.2010 kehtima hakanud monopolidele hinnapiirangute kehtestamise seadusega², millest tulenevalt peavad KKütS-is sätestatud täienduste järgi soojuse piirhinna igale võrgupiirkonnale kooskõlastama kõik soojusettevõtjad, kes müüvad soojust tarbijale, müüvad soojust võrguettevõtjale edasimüügiks tarbijale või toodavad soojust elektri ja soojuse koostootmise protsessis. Enne seda oli kaugkütte hinnaregulatsioon suuresti kohalike omavalitsuste (KOV-id) pädevuses (kuni 31.10.2010 kehtinud KKütS § 9).

Kaugküttesektori arengut silmas pidades saab öelda, et KKütS vajab muutmist ning üheks kõige teravamaks probleemiks on kujunenud KKütS- is sätestatud ajale jalgu jäänud soojuse müügi ja hinnakujunduse regulatsioon (KKütS § 8), mis on kehtinud muutmatul kujul alates 11.02.2003. Konkurentsiamet on pidanud 21 aasta jooksul seadusest tulenevate üldiste ja mitmeti tõlgendamist vajavate ning rohkeid vaidlusi põhjustanud 5-st sättest juhindudes kooskõlastama kaugkütte hindasid ja teostama järelevalvet vaid ameti enda poolt kehtestatud meetodikate ja juhendite alusel. Selliste dokumentide puhul on aga sisuliselt tegemist väljakujunenud halduspraktika rakendamisega³ ning see on kaasa toonud ulatuslikke vaidlusi.

Lisaks kaugküttesektorile teostab Konkurentsiamet hinnaregulatsiooni ka elektri-, maagaasi- ja veesektoris. Nimetatud sektoreid puudutavates eriseadustes (ELTS, MGS ja ÜVVKS) on hinnaregulatsiooni alused tugevalt sätestatud, mis annab ametile hindade reguleerimisel, lisaks väljakujunenud halduspraktikale, võimaluse lähtuda otseselt seadustest tulenevatest alustest ning nõuda nende täitmist ka ettevõtjatelt. Esitatud ettepanekutes (lisad 1 ja 2) need alused ühtlustatakse, arvestades kaugküttesektori erisusi.

Lisaks eeltoodule sisaldab KKütS rohkesti ka muid muutmist vajavaid sätteid ja vajadust seadust täiendada. Ning seda ka osas, mis ei puuduta otseselt Konkurentsiameti kui majandusregulaatori pädevusi. Riigikontrolli 04.01.2024 avaldatud kontrollaruandes

¹ Kättesaadav: <https://www.riigiteataja.ee/akt/264432>

² Kättesaadav: <https://www.riigiteataja.ee/akt/13348610>

³ Õiguslikus mõttes on tegemist Konkurentsiameti kaalutusõiguse ennetava piiritlemisega (regulatsioonimetoodika täpsustamine enne hinnaregulatsiooni rakendumist) ja hinnaregulatsiooni subjektide teavitamisega, mis loob võimaluse tagasisideks ja aitab vältida kõikvõimalikke arusaamatusi juba enne konkreetse hinnaregulatsiooni menetluse algust. Metoodika ei ole õigusakt, vaid Konkurentsiameti kui sõltumatu regulaatori kaalutusõiguse kasutamist tutvustav dokument, millel on halduseväliselt informatiivne, mitte normatiivne tähendus. Halduseeskirja normid omandavad faktilise välismõju nende kohaldamise tulemusena (Riigikohtu halduskolleegiumi otsus haldusajal nr 3-3-1-81-07). Ning millest peab haldusorgan vajadusel kõrvale kalduma ja rakendama muud metoodikat (Riigikohtu halduskolleegiumi 17.12.2017 otsus haldusajal 3-11-1355).

„Soojamajanduse arendamine kohalikes omavalitsusetes“ tuuakse ühe peamise probleemina välja, et KOV-i määrata on kaugküttepiirkonnas tegutseva soojusettevõtja arenduskohustus, kuid reaalset survet taristu arendamiseks sellest ei teki.⁴ Mis aga mõjutab negatiivselt tarbijate varustuskindlust ning muudab pikas perspektiivis neile soojusettevõtjate poolt rakendatava soojuse hinna kallimaks ning seda innovaatilistesse ning energiasäästlikesse tehnoloogiatesse investeerimata jätmise tõttu.

Käesoleva kirja Lisas 1 on toodud KKütS muudatusettepanekud koos selgitustega ning Lisas 2 muudatusettepanekud seaduse väljavõtte põhjal.

Lisaks eeltoodule vajaksid arutelu järgmised küsimused ja probleemid:

1. KKütS § 2 (Mõisted) punkt 14 sätestab, et *heitsoojus on tööstus- või elektritootmises või teenindussektoris kõrvalsaadusena toodetud vältimatu soojusenergia*.

Palume kontrollida, kas selle sisu ühtib direktiivis⁵ toodud heit- või jääksoojuse mõistega ning kas see vajaks muutmist? Direktiivi artikkel 2 punkt 9 kohaselt:

9) „*heitsoojus- ja heitjahutusenergia*“ – *tööstus- või energiakäitistes või kolmanda sektori poolt kõrvalsaadusena toodetud vältimatu soojus- või jahutusenergia, mis jääks ilma juurdepääsuta kaugkütte- või kaugjahutussüsteemile kasutamata ja hajuks õhku või vette, kui on kasutatud või kasutatakse koostootmisprotsessi või juhul, kui koostootmine ei ole võimalik*.

2. KKütS § 4 lõike 3 punkti 1 järgi soojusettevõtja avaldab oma veebilehel teabe *kaugküttevõrgus kasutatud taastuvast energiaallikast toodetud soojuse, tõhusa koostootmise režiimil toodetud soojuse või jääksoojuse osakaalust lõpptarbimises kalendriaasta lõikes*.

Eeltoodust ning ülaltoodud punktis 1 sätestatust lähtudes, kas heitsoojus on samastatav jääksoojusega ning kas see vajaks täpsustamist?

3. KKütS § 7 lõike 3¹ järgi *Soojusettevõtja, kelle tootmise prognoositav maht aastas on vähemalt 500 000 MWh võrgupiirkonna kohta, on kohustatud soojuse tootmiseks tagama niisuguse koguse reservkütuse kasutamise võimaluse, mis kindlustab soojusvarustuse kolme ööpäeva jooksul*.

Konkurentsiametile teadaolevalt, 500 000 MWh võrgupiirkonna kohta mahtu arvestades, on siinkohal tegemist vaid Tallinna ja Tartu võrgupiirkondadega ning Tallinna võrgupiirkond peaks alates aastast 2028 olema taastuvenergiaga ning Tartu võrgupiirkond on juba hetkel seda. Hädaolukorra seaduse muudatustega kavandatakse nimetatud nõudeid karmistada. Juhime tähelepanu, et see võib Tallinna võrgupiirkonnas kaasa tuua märgatava soojuse hinnatõusu (varude ostmise ja säilitamise näol + lisamahutid), kus planeeritu kohaselt peaks alates 2028. aastast kasutusele võetama meresoojus. Ehk siis küsimuseks on, kas sellised nõuded ning nende veelgi karmistamine on otstarbekad biokütuste ja kütusevabadest allikatest soojuse tootmise korral. Konkurentsiameti hinnangul võiksid need nõuded olla asjakohased eelkõige soojuse fossiilkütustest tootmisel.

4. KKütS § 13 (Võrguettevõtja võrgupiirkond) lõike 2 järgi:

(2) *Võrguettevõtjal võib olla mitu võrgupiirkonda, mis koos moodustavad võrguettevõtja tegevuspiirkonna*.

KKütS § 9 lõikest 1 tulenevalt peab Konkurentsiametiga kooskõlastama müüdava soojuse piirhinna igale võrgupiirkonnale eraldi. Samas on tekkinud ühe kohaliku omavalitsuse (KOV)

⁴Kättesaadav: <https://www.riigikontroll.ee/Riigikontrollipublikatsioonid/Auditaruanded/tabid/206/Audit/6566/laenguage/et-EE/Default.aspx>

⁵Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2018/2001 taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta (ELT L 328, 21.12.2018, lk 82–209) <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj>

piires nõ liidetud võrgupiirkondi, kus kooskõlastatakse ühtne hind ning praktikas on siinkohal olnud vajalik küsida kohaliku omavalitsuse seisukohta / luba ühtse hinna võimaldamiseks. On esinenud olukordi, kus KOV soojusettevõtja taotlusega ühtse hinna kehtestamiseks oma haldusterritooriumi piires, erinevatel põhjendustel ei ole nõustunud.

Kuna aga ühe KOV-i piires konkreetsele võrguettevõtjale kooskõlastatud ühtne hind on suunatud tarbijate võrdse kohtlemise paremaks tagamiseks ning võrguettevõtjal on piisavalt pädevust ja teavet olukorra hindamiseks, tagamaks siinkohal nii varustuskindlus kui ka tarbijatele põhjendatud hinnaga ja konkreetsetele vajadustele vastav efektiivne soojusvarustus, teeb Konkurentsiamet ettepaneku täiendada KKütS-i viisil, et võrguettevõtja võib kujundada ja kooskõlastada ühtse soojuse piirhinna kõikidele oma võrgupiirkondadele, mis asuvad ühe KOV-i piires (so liita mitme väikse küla/asumi võrgupiirkonnad üheks võrgupiirkonnaks) ja soojusettevõtja sellise hinna kooskõlastamiseks KOV-i luba taotlema ei pea.

Kui aga tegemist on olukorraga, kus ühtset hinda soovitakse kehtestada erinevate KOV-ide territooriumil paiknevatele võrguettevõtja võrgupiirkondadele, on KOV-ide nõusolek selliseks tegevuseks jätkuvalt vajalik.

5. Soojuse ostu konkurss ja 12-ks aastaks sõlmitud lepingud

Soojuse ostu korraldust käsitlev regulatsioon sätestati KKütS-is 01.11.2010, mille §-st 14¹ tulenevalt soojuse tootja teeb soojuse tootmiseks investeringuid ja võrguettevõtja sõlmib vastavalt vajadusele investeringukindluse tagamiseks lepinguid tähtajaga kuni 12 aastat alates tootmisest alustamisest, arvestades KKütS § 1 lõikes 2 sätestatud põhimõtteid. Võimaluse korral eelistatakse valdavalt taastuvatest energiaallikatest toodetud soojust või valdavalt tõhusa koostootmise režiimis taastuvatest energiaallikatest, jäätmetest jäätmeseaduse tähenduses, turbast või põlevkivitöötlemise uttegaasist toodetud soojust ning parimat olemasolevat keskkonnasäästlikku tehnoloogiat. Soojuse ostu konkursi üheks eesmärgiks on tagada tarbijatele kõige soodsam kaugkütte hind.

Soojuse ostu konkursi peab võrguettevõtja (ja mitte soojuse tootja) välja kuulutama siis, kui tekib vajadus uute tootmisvõimsuste järele ja/või lepingute sõlmimiseks on kirjalikult soovi on avaldanud mitu ettevõtjat (soojuse tootjat). Samuti võib võrguettevõtjalt konkursi välja kuulutamist nõuda Konkurentsiamet, kui soojuse tootmine võrgupiirkonnas on majanduslikult ebaefektiivne.

Soojuse ostmiseks konkursi korraldamise kord ja pakkumuste hindamise metoodika on kehtestatud 21.06.2011 määrusega nr 47⁶ (edaspidi Määrus), mille § 1 lõike 2 järgi vajaduseks uute tootmisvõimsuste järele loetakse soojuse tootmiseks (sealhulgas elektri ja soojuse koostootmise protsessis) täiendavate tootmisestade paigaldamine, olemasolevate tootmisestade asendamine või soojuse tootmiseks kasutatava kütuseliigi või tehnoloogia muutmine.

Võib julgelt öelda, et alates 21.06.2011 kehtestatud Määrus on tänapäevases kontekstis oma sisult „ajast ja arust“⁷ ning vajab seetõttu täiendamist ja muutmist (mh on käsitatav absoluutse ülereguleerimisena eelpoolviidatud Määruse § 1 lõikest 2 tulenev uute tootmisvõimsuste definitsiooni alla kuuluv sõnastus ja sellest tulenev tingimuste loetelu), sest on tekkinud järgmine probleem:

09.08.2022 muudatustega [[RT I, 09.08.2022, 1](#) - jõust. 19.08.2022] lisati KKütS § 14¹ lõige 11

⁶ Kättesaadav: <https://www.riigiteataja.ee/akt/101072011012>

⁷ Selline regulatsioon paneb ebaproportsionaalselt suure halduskoormuse nii võrguettevõtjatele kui ka Konkurentsiametile, viia läbi soojuse ostu konkursse üksnes mikro-võrgupiirkondades. Nt, kui on vajalik välja vahetada 0,1 MW võimsusega katel või teha muid katla varustuskindluse tagamise remonditöid. Regulatsioon ei rakendu suure müügi mahuga võrgupiirkondadele, kuna need on valdavalt tõhusad (sh näiteks Kiviõli, Narva, Jõhvi, Tallinn jne). Taoliste menetluste läbiviimine ei ole vajalik ning siinkohal regulatsiooni vähendamine ei sea ohtu turuosaliste ja tarbijate olukorda.

järgmises sõnastuses: „*Käesolevat paragrahvi ei kohaldata võrguettevõtjale, kes jaotab soojust tõhusas kaugküttes ja -jahutuses energiamajanduse korralduse seaduse (ENKS) tähenduses.*”,⁸

Konkurentsiameti hinnangul, vaatamata asjaolule, et võrguettevõtja täidab eesmärgi jaotada soojust tõhusalt ENKS-is sätestatud kriteeriumitele vastavalt, on see toonud kaasa olukorra, kus soojuste ostu konkursi korraldamise kohustus kehtib vaid üksikutele väikese tootmismahuga piirkondadele ning suuremates võrgupiirkondades (nt Narva, Kohtla-Järve ja Kiviõli) konkurssi läbi viima ei pea ning seda vaatamata nimetatud piirkondades soojuste tootmisest tekkivale kõrgemale keskkonna jalajäljele. Saab öelda, et üldjuhul on soojuste ostu konkursside läbiviimisest vabastatud üle Eesti kõik suuremad kaugkütte võrguettevõtjad. Ameti hinnangul on küsimuseks, kas regulatsioon, mille järgi ei pea ENKS mõttes tõhusalt soojust jaotavad võrguettevõtjad enam konkurssi välja kuulutama, on ikka proportsionaalne, võttes arvesse KKütS § 1 lõikes 2 toodud aluseid, mille järgi *soojuste tootja tegevused peavad olema koordineeritud ning vastama objektiivsuse, võrdse kohtlemise ja läbipaistvuse põhimõtetele, et tagada kindel, usaldusväärne, efektiivne, põhjendatud hinnaga ning keskkonnanõuetele ja tarbijate vajadustele vastav soojusvarustus?*

Arvesse võttes asjaolu, et kui tarbijatele rakendatav soojuste hind ei saa välja kujuneda konkureerivate pakkumuste näol, on pigem kahtluse alla seatav, et tarbijatele rakenduv soojuste hind kujuneb läbipaistvalt ja tarbijate vajadusele vastavalt.

Eeltoodust lähtuvalt teeb Konkurentsiamet ettepaneku KKütS § 14¹ toodud soojuste ostu konkursi kord koos Määruses sätestatuga üle vaadata. Ameti hinnangul võiks soojuste ostu konkursside korraldamisest näiteks vabastada võrgupiirkonnad, kus vajalike tootmisvahendite võimsus on alla 5 MW või võrku vajalik soojuste maht alla 10 000 MWh. Samuti kaaluda regulatsiooni sätestamist, mille järgi seostada erinevate soojuste tootjate poolt võrguettevõtja võrku müüdavaid soojuste koguseid puudutavalt kindlad järjekohad (hetkel tulenevad need vaid kokkulepitud võlaõiguslikest lepingutest), et eelisõigus on odavamalt tootmishinda / kasutatava tehnoloogia CO₂ jalajälje efektiivsust arvestav; vanad ja/või kõrgema tootmishinnaga seadmed ei oleks esimesel järjekohal.

Samuti peaks soojuste ostu konkursside läbiviimisel seadma kohustuslikus korras esikohale efektiivsete ja keskkonnasõbralike tehnoloogiate kasutamise nõude.

Mis puudutab 12-ks aastaks sõlmitud lepinguid ning nende lõppemist, siis kuna isikule saab panna kohustusi vaid seaduse alusel ning seadus ei sätesta kohustusi olukorras, kui soojuste konkursi läbiviinud ettevõtjate poolt sõlmitud 12-aastased lepingud lõppevad ning täiendavate tootmisvõimsuste järele puudub vajadus, ei pea ettevõtjad peale 12-aastaste lepingute lõppemist uut konkurssi läbi viima ning uute lepingute sõlmimiseks kohustus puudub, ei ole võrguettevõtjalt võimalik seetõttu uue soojuste konkursi välja kuulutamist nõuda. **See on võimatu ning vaid seaduse eesmärgipärasest vms tõlgendusest (ka ei ole siinkohal oluline seletuskirjas vms sätestatu) tulenevalt seda nõuda ei saa. Sellise nõude esitamine, oleks ametniku poolt käsitatav seaduse otsese rikkumisena.**

Seetõttu tuleks KKütS-is üheselt ja täpselt välja tuua, millised on alused ja nõuded, kui 12-aastased lepingud lõppevad.

6. Soojusmajanduse arengukavad ja ettevõtjate jätkusuutlik tegevus

Neid küsimusi on käsitanud 04.01.2024 avaldatud aruandes Riigikontroll ning lisame siinjuures, et kui arengukavade täitmist KOV-i järelevalve all soojusettevõtjatele kohustuslikuks täitmiseks ei tehta, siis on olukorra paremist keeruline või pea võimatu ette näha. Sellistes ebaefektiivsetes kaugküttepiirkondades on soojuste hind tarbijate jaoks kõrgem ja see muutub tulevikus veelgi kõrgemaks.

⁸ Vt ka Konkurentsiamet 08.02.2024 kiri nr 7-12/24-0037-073-1, kättesaadav ameti dokumendiregistris: <https://adr.rik.ee/ka/dokument/15088238>

Konkurentsiamet KOV-ides soojusmajanduse korralduse ja varustuskindluse üle järelevalvet ei teosta, see on KOV-ide pädevuses⁹. Sellised ülesanded ei saa amet endale võtta ka tulevikus põhjusel, et KOV-e on Eestis 79.

Ka ei saa amet soojusettevõtjaid sundida investeerima, nn ebaefektiivseid võrgupiirkondasid liitma või võrkusid koos seda puudutava vara ning õiguste ja kohustustega üle andma. Samuti ei saa amet siinkohal rakendada hinnaregulatsiooni raames nõ „repressiivseid“ meetmeid, mis justkui võiks ettevõtjaid eeltoodule suunata või kohustada.

7. Tarbija alternatiivsele küttelahendusele üleviimise võimalus

Probleeme tekitab ka olukord, kus kaugkütte tarbijad on kas võrgust eraldunud või läinud üle alternatiivsetele küttelahendustele, mille tulemusena on remonti või isegi täielikku rekonstrueerimist vajavates vanades võrguosades kujunenud olukord, kus ettevõtja on sunnitud võrku nõ üleval pidades tegema ebamõistlikult suuri kulutusi, osutades seejuures kaugkütteenust vaid üksikutele soojuse tarbijatele.

Sellised ebamõistlikud kulutused peavad soojuse hinda lülitamisel maksma kinni olemasolevad soojuse tarbijad. Aset on leidnud ka juhtumeid, kus sellises võrguosas teenust tarbiv füüsiline isik on paigaldanud õhksoojuspumba, mistõttu tema kaugküttevõrgu kaudu soojuse tarbimine on minimaalne, kuid võrguettevõtja on sunnitud talle teenust edasi osutama, kuna tarbija kaugküttevõrgust eralduda ei soovi.

KKütS ei näe ette aluseid, kuidas taolises olukorras võiks nii võrguettevõtja kui ka tarbija huvidest lähtudes pakkuda tarbijale kaugküttevõrgust eraldumiseks alternatiivi (nt üleminekut lokaalsele küttelahendusele) ning meetmeid, kui tarbija põhjendamatult selliste lahendustega nõus ei ole.

8. Ärisaladusest

KKütS § 9 lõikest 11 tulenevalt Konkurentsiamet ei või avaldada seoses piirhinna kooskõlastamisega saadud teavet kolmandatele isikutele, välja arvatud juhul, kui teabe avaldamine on ette nähtud seadusega või kui teabe edastamine on vajalik käesolevast seadusest tulenevate kohustuste täitmiseks.

Sisuliselt on tegemist keeluga avaldada ettevõtjate ärisaladust, mis vastab ebaausa konkurentsi takistamise ja ärisaladuse kaitse seaduse¹⁰ § 5 lõikes 2 sätestatud tingimustele ning mille avaldamine on ametniku jaoks lisaks konkurentsiseaduse § 63 lõikes 2 sätestatule keelatud ka avaliku teenistuse ja avaliku teabe seadusest tulenevalt.

Järgnevana Konkurentsiamet soojusettevõtjate õigust ärisaladuse kaitsele kahtluse alla ei sea. Ärisaladuse kaitse kohtustus tuleneb ametile ka teistest eriseadustest. Teeme aga ettepaneku aruteluks sätestada KKütS-is alused, mis ei ole käsitatavad ettevõtja ärisaladusena. See aitab kaasa soojuse hinna kujunemise suuremale läbipaistvuse tagamisele ning aitab soojuse tarbijatel paremini mõista soojuse hinna kujunemise mehhanismi. Samuti väldiks see ajamahukat ja rohkeid vaidlusi põhjustanud olukorda tulevikus, kus tarbijate pöördumisel soojuse hinnaotsuse saamiseks peab amet haldusaktist tulenevate sadade ja tuhandete arvnäitajate tarbijatele avaldamist puudutavas osas selle ettevõtjaga läbi vaidlema. Praktikas püütakse ettevõtjate poolt varjata ka avalikest allikatest kättesaadavat teavet. Selliste vaidluste pidamine ja tarbijate jaoks avaldamiseks põhjendatud informatsiooni tuvastamiseks läbiviidav menetlus seab ametile ebamõistliku halduskoormuse.

Näiteks on väljakutse olnud ka soojusmajanduse andmestik, mida avalikumalt kasutada. Samuti

⁹ Vt nt kohaliku omavalitsuse korralduse seaduse ja sellega seonduvate seaduste muutmise seaduse eelnõu (626 SE) seletuskiri, lk 26.

¹⁰ Kättesaadav: <https://www.riigiteataja.ee/akt/107122018002>

võiks ühe näitena sätestada seaduses, et Konkurentsiametil on õigus avaldada oma kodulehel võrdlusandmebaasi põhimõtted, et soojusettevõtjal oleks võimalik hinnata ettevõtte efektiivsusnäitajaid teiste sarnaste ettevõtetega.

Näitena ärisaladuse välistamise kohta saab tuua elektroonilise side seadusest¹¹ (vt § 63 lõige 10 ja § 151 lg 4).

9. Referentshinnast

2016. aastal Riigikogu menetlusest välja langenud kaugkütteseaduse muutmise seaduse 264 SE¹² üheks keskseks teemaks oli võrdlushinna regulatsiooni kehtestamise võimalus - eelnõu järgi tõhusalt ja mõistliku hinnaga toimivad kaugküttepiirkonnad ei oleks pidanud Konkurentsiametiga soojuse piirhinda kooskõlastama). Amet teeb ettepaneku see uuesti aruteluks tõstatada.

Amet on meeleldi valmis koostöös seda teemat arutama ja praktikas tõstatunud probleeme selgitama.

Lisad: 1 KKütS muudatusettepanekud koos selgitustega;
2 KKütS muudatused seaduse väljavõtte põhjal.

Lugupidamisega

Külli Haab

Regulatsiooniteenistuse juhataja-peadirektori asetäitja

Marek Piiraja 667 2541
marek.piiraja@konkurentsiamet.ee

¹¹ Kättesaadav: <https://www.riigiteataja.ee/akt/120122022010>

¹² Kättesaadav: <https://www.riigikogu.ee/tegevus/eelnoud/eelnou/f3be6f3f-1b97-44ff-8d8f-41d9a909b3a3/kaugkutteseaduse-muutmise-seadus>